

กฎหมายของ พระเจ้า สำหรับคริสเตียนในปัจจุบัน

kotmaikhongphrachao.org

ภาคผนวกที่ 5e: การเดินทางในวันสะบาโต

หน้านี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดเรื่องราวเกี่ยวกับพระบัญญัติข้อที่ 4: วันสะบาโต

1. [ภาคผนวกที่ 5a: วันสะบาโตและวันที่ไปโบสถ์ สองสิ่งที่แตกต่างกัน](#)
2. [ภาคผนวกที่ 5b: วิธีรักษาวันสะบาโตในยุคปัจจุบัน](#)
3. [ภาคผนวกที่ 5c: การประยุกต์ใช้หลักการของวันสะบาโตในชีวิตประจำวัน](#)
4. [ภาคผนวกที่ 5d: อาหารในวันสะบาโต — คำแนะนำเชิงปฏิบัติ](#)
5. [ภาคผนวกที่ 5e: การเดินทางในวันสะบาโต \(หน้าปัจจุบัน\)](#)
6. [ภาคผนวกที่ 5f: เทคโนโลยีและความบันเทิงในวันสะบาโต](#)
7. [ภาคผนวกที่ 5g: งานและวันสะบาโต — การรับมือกับความท้าทายในโลกจริง](#)

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้สำรวจเรื่องอาหารในวันสะบาโต — ว่าการเตรียม การวางแผน และกฎแห่งความจำเป็นสามารถเปลี่ยนสิ่งที่อาจเป็นแหล่งความเครียดให้กลายเป็นช่วงเวลาแห่งสันติได้ อย่างไรก็ตาม ตอนนี้เราจะหันไปยังอีกด้านหนึ่งของชีวิตสมัยใหม่ที่หลักการเดียวกันนี้จำเป็นอย่างเร่งด่วน: **การเดินทาง** ในโลกปัจจุบัน รถยนต์ รถบัส เครื่องบิน และแอปแชร์รถทำให้การเดินทางง่ายและสะดวก แต่พระบัญญัติข้อที่สี่เรียกให้เราหยุด วางแผน และเลิกงานตามปกติ การเข้าใจว่าสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการเดินทางอย่างไรจะช่วยให้ผู้เชื่อหลีกเลี่ยงงานที่ไม่จำเป็น รักษาความบริสุทธิ์ของวัน และคงไว้ซึ่งจิตวิญญาณที่แท้จริงของการพักผ่อน

ทำไมการเดินทางจึงสำคัญ

การเดินทางไม่ใช่ประเด็นใหม่ ในสมัยโบราณ การเดินทางเกี่ยวพันกับการงาน — การขนของ การเลี้ยงสัตว์ หรือการไปตลาด ยุคสมัยรับบีพัฒนากฎละเอียดเกี่ยวกับระยะทางในการเดินทางในวันสะบาโต ซึ่งเป็นเหตุผลที่ชาวยิวเคร่งศาสนาหลายคนอาศัยอยู่ใกล้ธรรมศาลาเพื่อเดินไปนมัสการได้ ทุกวันนี้ คริสเตียนก็เผชิญคำถามคล้ายกันเกี่ยวกับการเดินทางไปโบสถ์ในวันสะบาโต การเยี่ยมชมครอบครัว การเข้าร่วมการศึกษาพระคัมภีร์ หรือการทำการเมตตา เช่น การเยี่ยมโรงพยาบาลหรือ

เรื่อนจำ บทความนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจว่าหลักการในพระคัมภีร์เรื่องการเตรียมล่วงหน้าและความจำเป็นนำมาใช้กับการเดินทางอย่างไร เพื่อที่คุณจะสามารถตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและเต็มไปด้วยความเชื่อเกี่ยวกับเวลาและวิธีการเดินทางในวันสะบาโต

วันสะบาโตและการไปโบสถ์

หนึ่งในเหตุผลที่พบบ่อยที่สุดที่ผู้เชื่อเดินทางในวันสะบาโตคือเพื่อไปนมัสการที่โบสถ์ นี่เป็นเรื่องเข้าใจได้ — การรวมตัวกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ เพื่อการนมัสการและการศึกษาเป็นสิ่งที่เสริมสร้างกำลังใจ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องจำสิ่งที่เราได้อธิบายไว้แล้วในบทความที่ 5a ของชุดนี้ว่า **การไปโบสถ์ในวันสะบาโตไม่ใช่ส่วนหนึ่งของพระบัญญัติข้อที่สี่ (อ่านบทความ)** พระบัญญัติคือการหยุดจากงาน รักษาวันให้บริสุทธิ์ และพักผ่อน ไม่มีข้อความใดระบุว่า “เจ้าจงไปนมัสการ” หรือ “เจ้าจงเดินทางไปยังสถานที่นมัสการเฉพาะ” ในวันสะบาโต

พระเยซูเองทรงไปธรรมศาลาในวันสะบาโต (ลูกา 4:16) แต่พระองค์ไม่เคยสอนว่านี่เป็นข้อบังคับสำหรับสาวกของพระองค์ การปฏิบัติของพระองค์แสดงว่าการรวมนั้นได้รับอนุญาตและมีประโยชน์ แต่ไม่ได้สร้างเป็นกฎหรือพิธีกรรม วันสะบาโตถูกสร้างไว้เพื่อมนุษย์ ไม่ใช่มนุษย์เพื่อวันสะบาโต (มาระโก 2:27) และแก่นแท้ของมันคือการพักผ่อนและความบริสุทธิ์ ไม่ใช่การเดินทางหรือการเข้าร่วมสถาบันใด ๆ

สำหรับคริสเตียนสมัยใหม่ นี่หมายความว่า **การเข้าร่วมโบสถ์ที่รักษาวันสะบาโตเป็นสิ่งที่ทำได้ แต่ไม่ใช่สิ่งบังคับ** หากคุณพบความยินดีและการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณในการพบปะกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ ในวันเจ็ด คุณก็มีเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้น หากการเดินทางไปโบสถ์สร้างความเครียด ทำลายจังหวะการพักผ่อน หรือบังคับให้คุณต้องขบถระยะไกลทุกสัปดาห์ คุณก็มีเสรีภาพที่จะอยู่บ้าน ศึกษาพระคัมภีร์อธิษฐาน และใช้เวลากับครอบครัวได้เช่นกัน กฎแฉคือการหลีกเลี่ยงการทำให้การเดินทางไปโบสถ์กลายเป็นกิจวัตรอัตโนมัติที่บั่นทอนการพักผ่อนและความบริสุทธิ์ที่คุณกำลังพยายามรักษา

เมื่อเป็นไปได้ จงวางแผนล่วงหน้าเพื่อที่ว่าหากคุณไปนมัสการ **จะต้องใช้การเดินทางและการเตรียมการให้น้อยที่สุด** ซึ่งอาจหมายถึงการเข้าร่วมการสวดศีลธรรมท้องถิ่นที่ใกล้บ้าน จัดการศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้าน หรือพบปะผู้เชื่อในช่วงเวลาอื่นที่ไม่ใช่วันสะบาโต ด้วยการมุ่งเน้นไปที่ความบริสุทธิ์และการพักผ่อนแทนที่จะเป็นธรรมเนียมหรือความคาดหวัง คุณก็จะจัดการวันสะบาโตของคุณให้สอดคล้องกับพระบัญญัติของพระเจ้า ไม่ใช่ข้อกำหนดของมนุษย์

คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับการเดินทาง

หลักการเดียวกันของวันเตรียมตัวและกฎแห่งความจำเป็นนำมาใช้ได้โดยตรงกับการเดินทาง โดยทั่วไปแล้วการเดินทางในวันสะบาโตควรหลีกเลี่ยงหรือทำให้น้อยที่สุด โดยเฉพาะการเดินทางไกล พระบัญญัติข้อที่สี่เรียกให้เราหยุดงานปกติของเราและให้ผู้อื่นที่อยู่ภายใต้อำนาจของเราทำเช่น

เดียวกัน เมื่อเราทำเป็นนิสัยในการเดินทางไกลทุกวันสะบาโต เราก็เสี่ยงที่จะทำให้วันพักผ่อนของพระเจ้ากลายเป็นอีกวันหนึ่งที่เต็มไปด้วยความเครียด ความเหน็ดเหนื่อย และการจัดการเรื่องต่าง ๆ

เมื่อจำเป็นต้องเดินทางไกล จงวางแผนล่วงหน้าเพื่อให้การเดินทางเสร็จสิ้นก่อนวันสะบาโตเริ่มต้นและหลังจากมันสิ้นสุด ตัวอย่างเช่น หากคุณไปเยี่ยมครอบครัวที่อยู่ไกล พยายามไปถึงก่อนพระอาทิตย์ตกในวันศุกร์และออกเดินทางหลังพระอาทิตย์ตกในวันเสาร์ สิ่งนี้จะสร้างบรรยากาศที่สงบและหลีกเลี่ยงการรีบเร่งหรือการเตรียมการในนาทีสุดท้าย หากคุณรู้ว่าจำเป็นต้องเดินทางด้วยเหตุผลที่ชอบธรรมในวันสะบาโต ให้เตรียมยานพาหนะของคุณล่วงหน้า — เติมน้ำมัน ดูแลการบำรุงรักษา และวางแผนเส้นทางก่อนเวลา

ในขณะเดียวกัน พระคัมภีร์ก็แสดงให้เห็นว่าการทำการเมตตาเป็นสิ่งที่อนุญาตในวันสะบาโต (มัทธิว 12:11-12) การเยี่ยมผู้ป่วย การปลอบใจคนเจ็บ หรือการรับใช้ผู้ถูกจองจำอาจต้องเดินทาง ในกรณีเช่นนี้ ให้ทำการเดินทางให้เรียบง่ายที่สุด หลีกเลี่ยงการทำให้เป็นการออกไปเพื่อสังสรรค์ และรักษาจิตสำนึกถึงชั่วโมงศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตไว้ ด้วยการปฏิบัติให้การเดินทางเป็นข้อยกเว้น ไม่ใช่สิ่งปกติ คุณจะรักษาความบริสุทธิ์และความสงบของวันสะบาโตได้

ยานพาหนะส่วนตัวกับการขนส่งสาธารณะ

การใช้ยานพาหนะส่วนตัว

การใช้รถยนต์หรือมอเตอร์ไซค์ของตนเองในวันสะบาโตไม่ใช่สิ่งที่ต้องห้ามโดยตรง อันที่จริง อาจจำเป็นสำหรับการเดินทางสั้น ๆ เช่น การเยี่ยมครอบครัว การเข้าร่วมการศึกษาพระคัมภีร์ หรือการทำการเมตตา อย่างไรก็ตาม **ควรใช้ด้วยความระมัดระวัง** เพราะการขับรถเสี่ยงต่อการเสียหรืออุบัติเหตุที่อาจบังคับให้คุณหรือผู้อื่นต้องทำงานที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ นอกจากนี้ การเติมน้ำมัน การบำรุงรักษา และการเดินทางไกล ล้วนเพิ่มความเครียดและภาระงานแบบวันธรรมดา หากเป็นไปได้ ควรให้การเดินทางโดยยานพาหนะส่วนตัวในวันสะบาโตเป็นเพียงการเดินทางสั้น ๆ เตรียมรถให้พร้อมล่วงหน้า (น้ำมันและบำรุงรักษา) และวางแผนเส้นทางเพื่อลดการรบกวนชั่วโมงศักดิ์สิทธิ์

แท็กซี่และบริการแชร์รถ

ในทางตรงกันข้าม บริการอย่างเช่น Uber, Lyft และแท็กซี่ คือการว่าจ้างให้ผู้อื่นทำงานเพื่อคุณโดยตรงในวันสะบาโต ซึ่งขัดกับข้อห้ามของพระบัญญัติข้อที่สี่ที่ไม่ให้ทำให้อื่นทำงานแทนคุณ (อพยพ 20:10) นี่คล้ายกับการใช้บริการส่งอาหาร แม้จะดูเหมือนเรื่องเล็กน้อยหรือเป็นครั้งคราว แต่มันบั่นทอนเจตนาของวันสะบาโตและส่งสัญญาณที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของคุณ แบบอย่างที่ดีที่สุดในพระคัมภีร์คือการวางแผนล่วงหน้าเพื่อที่คุณจะไม่ต้องให้คนอื่นทำงานแทนคุณในชั่วโมงศักดิ์สิทธิ์

การขนส่งสาธารณะ

รถบัส รถไฟ และเรือข้ามฟากแตกต่างจากแท็กซี่และบริการแชร์รถ เพราะพวกมันดำเนินการตามตารางเวลา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใช้งานของคุณ การใช้การขนส่งสาธารณะในวันสะบาโตจึงอาจเป็นสิ่งที่ทำได้ โดยเฉพาะถ้ามันช่วยให้คุณเข้าร่วมกับผู้เช่าหรือทำการเมตตาโดยไม่ต้องขับรถเอง เมื่อเป็นไปได้ ควรซื้อตั๋วหรือบัตรล่วงหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายเงินในวันสะบาโต ทำให้การเดินทางเรียบง่ายขึ้น หลีกเลี่ยงการแวะที่ไม่จำเป็น และรักษาจิตใจให้สงบระหว่างเดินทางเพื่อคงความบริสุทธิ์ของวัน